

Rigsdagstidende.

1858. **Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 227.**

Tiende Session.

54de Møde.

Mandagen den 13de December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Winther: Den Bemærkning, som den høitærede Culfusminister kom med, at han ikke troede, jeg var identisk med Rigsdagen, det er naturligvis blot en meget snil Bittighed, men det var, om min Stemning for saadanne ubillig lavlønnede Embedsmænd var identisk med den Stemning, som kan antages at være i Rigsdagens Majoritet. Med Hensyn dertil ansførte jeg et Moment, som jeg ogsaa troer gjælder taar. Jeg ansførte, at dengang Andragenderne fra Universitetsbibliothekarerne var til Forhandling, da var der her i Thinget en almindelig Stemning for, at der skulde gøres noget Dertiligere for disse Mænd. — Naar nu den høitærede Minister har ansført, at han taar har seet, at man nødvendig gif ind paa at give Tillæg til enkelte Embedsmænd, navnlig enkelte Professorer, hvis Stilling i det Hele var bleven ordnet ved Loven af 12te Januar d. A., saa finder jeg det netop en Stadfæstelse for min Mening, thi de to Professorer, som der navnlig var Tale om, de fik Tillæg; men naar nu to saa høitlønnede Embedsmænd fik et høitligere Tillæg end det, der kunde hjemles efter Loven, hvorfor skulde der da ikke i Thinget være en saadan Billighedssølelse, at det vilde gaae ind paa at give et Tillæg til Mænd, som det maatte erkjende være ubillig lavt lønnede, fordi de Institutioner, hvorved de ere ansatte, staae i Begreb

med at skulle omordnes, saa at deres Lønning blot af den Grund forblev staaende saa lavt, og ikke fordi man meente, at de ere i en saadan Stilling, at deres Lønning skulde vedblive bestandig at være saaledes. Jeg troer altsaa virkelig, at det, jeg har udtalt, netop er identisk med Rigsdagens Mening, at den vil være billig ligesaavel imod de lavere stillede Embedsmænd som imod de høiere, og jeg har ikke givet mindste Anledning til, at Rogen skulde troe, at jeg bildte mig ind at være identisk med Rigsdagen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er en underlig Forestilling, den ærede Rigsdagsmand har om Bittighed, der som han troer, at det var Bittighed, at jeg sagde, at hans Mening ikke var identisk med Rigsdagens; det er blot en simpel Sandhed, (Winther: Tak!), og den er i den Grad indlysende, at man egentlig ikke behøver at dvæle længe derved; men naar den ærede Rigsdagsmand har villet forsøge paa høitligere at styrke sin Mening ved det, der her i Thinget er skeet med et Par Embedsmænd i den nu sidst vedtagne Finantslov, saa vil jeg haabe, at vi ikke skulle komme altfor langt tilbage paa denne Discussion. Jeg skal hertil blot bemærke, at for den ene af disse to Embedsmænds Bedkommende var der Spørgsmaal, om man skulde lade ham tage et personligt Tillæg, som tidligere var bleven ham tillagt, og for den Andens Bedkommende var der Spørgsmaal om Anvendelsen af en Lov, som første Gang nu skulde anvendes, og i hvilken der udtrykkelig var sagt med Hensyn til de Døestoner, der reise sig i saa Henseende, at